

nevykazuje obsah, jaký je v napadeném usnesení uveden. Nesprávným je však předpoklad usnesení, že obžalovaný nepodal v zákonné lhůtě provedení zmateční stížnosti. Vždyť zaslal soudu podání (dané na poštu 1. března 1929, tedy ještě v osmidenní lhůtě od doručení rozsudku, jež označuje jako »odvolání«, jež však je svým obsahem též provedením zmateční stížnosti a o němž jest proto rozhodnuto jako o zmateční stížnosti. Uplatňujete v něm především, že soudce, jenž provedl hlavní přelíčení a vynesl rozsudek, vedl před tím vyšetřování a podal obžalobu jako státní zástupce. Tím stěžovatel napovídá důvod zmatečnosti čís. 1 § 281 tr. ř. pro porušení předpisu § 68 čís. 2 a odst. 2 tr. ř. Dále uvádí stěžovatel, že projednávajícím soudcem nebyly připuštěny důkazy, které by mohly dokázati správnost jeho obhajování. Obžalovaný učinil pak podle záznamů jednacího protokolu skutečně různé důkazní návrhy, jež soudem nebyly připuštěny, pokud se týče nebylo o nich rozhodnuto. Tím je uplatňován zjevným poukazem zmatek podle čís. 4 § 281 tr. ř. Již tento obsah podání bránil tomu, by bylo vydáno napadené usnesení, jež obžalovaný ve své včas podané stížnosti označuje nesprávným a bezdůvodným. Sborový soud přehlíží, že se podle § 1 čís. 2 novely k tr. ř. nevyžaduje, by byl zmateční důvod, jehož se stěžovatel dovolává, označen přímo číselně nebo slovy zákona; stačí, lze-li skutečnost, jež opodstatňuje po případě některý ze zákonných důvodů zmatečnosti, vyčísti z vývodů stížnosti. Tomu je tak v souzeném případě, jak bylo dovedeno. Odmitnutí zmateční stížnosti z důvodu § 1 čís. 2 novely k tr. ř. je nezákonným a bylo tudíž napadené usnesení ke stížnosti obžalovaného zrušiti. Jelikož však zmateční stížnost obžalovaným samým písemně soudu podaná nevyhovuje pro nedostatek podpisu obhájce předpisu § 1 čís. 3 novely k tr. ř., nelze ve věci prozatím podle předpisu § 2, odst. 5 cit. nov. postupovati, nýbrž bude na soudu první stolice, by obžalovanému jeho podání s náležitým poučením ve smyslu 2. věty § 1 čís. 3 novely vrátil a pak podle výsledku tohoto opatření se zmateční stížností dále po zákonu (§ 1 čís. 3 po případě § 285 tr. ř.) naložil.

Čís. 3531.

Podmíněné odsouzení (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.).

Při řešení otázky podmíněného odsouzení podle § 1 zákona čís. 562/1919 lze přihlížeti i k dřívějšímu amnestovanému odsouzení.

Podmínky povolení podmíněného odsouzení podle § 1 zákona plynou jen z ryze osobních vlastností odsouzeného; okolnost, že by výkonem trestu trpěla rodina odsouzeného, nebo že odsouzení může mít v zápětí ztrátu zaměstnání, je nerozhodnou.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm I 386/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu

v Hradci Králové z 26. dubna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle §§ 183, 184 tr. zák. a přestupkem zmaření exekuce podle § 1 zákona čis. 78/83, a nevyhověl odvolání obžalovaného z výroku o nepodmíněném odsouzení, a to odvolání z těchto

d ů v o d ů:

Odvolání obžalovaného z výroku o nepodmíněném odsouzení nelze přiznati důvodnost, neboť při řešení otázky podmíněného odsouzení podle § 1 zákona čis. 562/19 lze přihlížeti i k dřívějšímu amnestovanému odsouzení, najmě, an byl amnestií prominut jen trest, odsouzení samo však zahlazeno nebylo, a nepadá dále na váhu okolnost, že by výkonem trestu trpěla rodina odsouzeného, nebo že odsouzení může mít v zápětí ztrátu zaměstnání, neboť podmínky povolení podmíněného odsouzení podle § 1 cit. zák. plynou jen z ryze osobních vlastností odsouzeného.

Čís. 3532.

Ke skutkové podstatě zločinu vydírání (§ 98 b) tr. zák.) se nevyžaduje, by důvodná obava potrvála delší dobu, ba ani, by skutečně byla vzbuzena, stačí již objektivní způsobilost pohrůžky, by jí tento účinek byl vyvolán.

Zjištěna-li důvodná obava pro důležitost zla, jímž hrozeno, nezáleží na tom, že nebyla zjištěna i pro osobní povahu napadeného.

Rozhodným je výhradně dojem, jak pohrůžka mohla působiti (působila) na osobu, již bylo vyhrožováno.

K zákonnému pojmu »vyhrožování ublížením na cti« stačí pohrůžka čímkoli, co by pro ohroženého mohlo mít v zápětí újmu na jeho osobní cti a vážnosti. Nevyžaduje se, aby šlo o pohrůžku ublížením na cti, jež by zakládalo některou ze skutkových podstat urážky na cti ve smyslu §§ 487 až 499 tr. zák.

Spadá sem vyhrůžka vyzrazením soukromých dopisů a soukromého života snoubenky snoubenci.

Ochrana listovního tajemství (zákon ze dne 6. dubna 1870, čis. 42 ř. zák.).

Skutková podstata přestupku podle § 1 zákona jest založena již tím, že pachatel v úmyslu porušiti tajnost cizích dopisů je odcizil.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm II 412/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 11. července 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 98 b) tr. zák. a přestupkem podle § 1 zákona ze dne 6. dubna 1870, čis. 42 ř. zák., mimo jiné z těchto